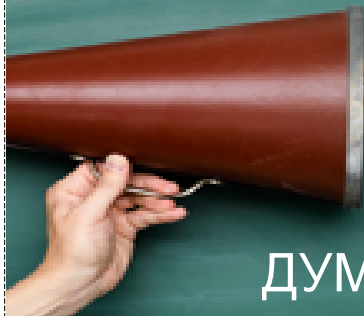

9/2016

ДУМИ ЗА ЖИВОТ

“ВСИЧКО Е ВАШЕ! ВИЕ ПЪК СТЕ ХРИСТОВИ, А ХРИСТОС БОЖИЙ”

1 Кор. 3:22-23

Тези думи ни подсещат за голямата истина на нашата вяра: **Бог е с нас. Не сме сираци, оставени на собствената си съдба, а сме Негови деца.** Като истински баща, **Бог се грижи за всеки от нас**, за да не ни липсва нищо от това, от което имаме нужда за нашето добро.

ДОВЕРИЕ И БЛАГОДАРНОСТ

Безкрайният дар на Бог – “ВСИЧКО Е ВАШЕ” – изисква от нашата страна благодарност. **Често се оплакваме** поради това, което нямаме или се обръщаме към Бог само за да искаме нещо.

Защо не погледнем по-скоро около себе си и да открием доброто и хубавото, което е около нас? Защо да не благодарим на Бог за това, което всеки ден ни дава?

НАША ОТГОВОРНОСТ

“ВСИЧКО Е ВАШЕ” ни дава и отговорност.

Изисква то нас да се грижим за това, което ни е поверено: За цялото творение и за всяко човешко същество, със същите грижи, които Исус има към нас.

КОНКРЕТЕН ЖЕСТ:

ДА СТАВАМЕ ЕДНО = ДА ЖИВЕЕМ ДРУГИЯ

Да се радваме с този, който се радва и да плачем с този, който плаче.

Да приемаме всяко разделение и страдание на други хора като нещо, което ни принадлежи.

Да споделяме с другия страданието му до такава степен, че да го превърнем в любов.

НАШИТЕ ОПИТИ

ОТ ЖИВОТА

Ale 16 anni

СПОДЕЛЕНА ГРЕШКА

От няколко години тренирам плуване. В нашата група има около 100 човека. През тези години станаме много сплотена група и сме много единни, което рядко се случва при този спорт, тъй като не се състезаваме като група, а всеки сам.

Когато чета Думи за живот, често се питам как да ги живея в ежедневието и по-специално в моя отбор, където, дори да не говорим за Евангелието и за Исус, има братство между нас...

Когато влизам в съблекалнята се опитвам да отдалеча всички мои мисли от деня, за да прекарам тези часове обичайки моите съотборници и опитвайки се да им помагам.

По време на едно много важно състезание един съотборник сгреша посоката и беше много разочарован когато на края видя своето има на последното място, с надпис: **деквалифициран.**

Когато го видях, усетих в себе си като че ли една искра и си помислих: “В него е Исус, Исус, който страда. Мога да му помогна.”

Усмивнах му се и се опитах да го успокоя, да го окуража. Това правих цял следобед и на края той ми каза: **“Благодаря, Але, ти си велик!”**

В себе си почувствах голяма радост. **Бях щастлив, защото успях да направя за свое неговото страдание.**

Случвало ли ти се е нещо подобно?